

ORSZEGEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1927. január 16.

2. (3044 szám)

Hatvanadik évfolyam

A legitimista kaszinóban

Andrássy (Pallavicini örgrófhöz): Csak arra vagyok kíváncsi, vajjon az alsó és a felső után most a — király jön?

Ára: 50 fillér

Tönődések

Seiffensteiner Salamontu

Történt eccer Egerbe, volomikor régen, hodj o mezei egerek nadjon elszaporodták magukat és szörnyü veszedejlemmel fenyegették o termést. O gardák sehodse nem tudták védekezni, végezetül gyütt ed vidéki ember és oztot tonácsolt nekik, hod sináltassanak edj kis mezei egeret ezüstbül és tedjék ki ozt o földekre. Ottul bizemosan mexünik oz egérveszedejlem. Idj is tettek és sakudjan el-tüntek o mezei egerek. Erre rá o gardák o kis ezüst egérkét odaadták o plébánosnak és kérték ütet, hodj heljeze el o templomba, mert üneki küszünhetik o termést. Mikor ez megtörtént, tonálkozik o főccán o Gavrile Einmach o fütisztelendü esperes-plébános urral. Mondja neki: „Fütisztelendü ur van edj fülvilágosodott és tanult férjfiu, — hát sak nem hiszi, hodj o mezei egerek sakudjan ottul o kis ezüst egértül elpusztultak, omit kített o templomba! Hiszen todvaledü, hodj ottul pusztaltak el oz egerek, hodj oz utóbbi idübe nadj eszüzések voltak”. Mire o plébános felelt: „Hát persze hogy tudom! Mert ha nem tudnám, akkor egy kis ezüst zsidót csináltatnék és azt tenném ki a főuccára!” — Girem-górem: ha sakudjan udj lenne, hodj o gráf Bethlen oreság boktatja ki mindenünnét o gráf Andrassy Jola oreságot, nem pedig o választuk tübbsége, akkor elég lenne, ha edj kis ezüst Bethlent heljeznének el minden olejan kerületbe, ahol oz excellenc Andrassy mandátumot szerezni okor.

O gozdog Simse Sauermilchtül anyai ürümök elé nézett o feleség, o Sára és o férj nadjon kíváncsi volta, hogy fiu lesz-e vadj leány? Hivatott hát edj hires professzort és mondta neki: „Tanár ur arrul hires, hodj meg tod mondani o születendü jermek nemét. Mit fizetek?” — „Kétezzer pengőt!” — „Nü és ha nem heljes o diagnózis? — „Kérem, ön most lefizet ezer pengőt és ha helyes volt a diagnózisom, utólag fizeti a másik ezret”. — „Gemacht!” — mondta o Sauermilch és erre megkezdüde o vizsgálat. „Nagyságos asszony, tessék leülni!” — szült o professor. O Sauermilchtül o feleség leülte. „Hogy érzi magát?” — „Jól” — felelt oz asszony. „Akkor most tessék felállni és fel-alá járkálni”. Idj történt. „Hogy érzi magát?” — „Jól”, — felelt oz asszony. „Kitünő. Akkor most tessék ide lefeküdni a pamfagra... És most

hogy érzi magát?” — „Jól” — felelt oz asszony. O professor fülkojebált: „Fiu lesz!” Átvett oz ezer pengüt o sadálkozó apajelülttül és elment. Három hónap mulva tényleg fia született o Sára asszonynak. O Sauermilch rohan boldogan o professzorhoz és o kezibe lobogtatva oz ezer pengüt, mondja neki: „Ünnek volt igaz, tonár ur, de legolább mondja meg, honnét todta ezt elüre?” Felelt mosologva o tanár: „Én megkérdeztem a nagyságos asszonyt, hogy érzi magát ülve, megkérdeztem, hogy érzi magát járkálva, megkérdeztem, hogy érzi magát fekve. És ő mindig azt felelte: jól. Nos hát, uram, egy asszonynak, aki minden helyzetben jól érzi magát, csak fiuval lehet dolga!” — Osz-posz: o Vass Jó-zsef excellenc is minden pületikai helyzetben jól érez magát, — hát bizemos, hodj ü fogja világra hozni o népjölétet.

— Maga nagy politikus hirében áll. Akkor hát mondja meg nekem, mit csinál Bethlen, ha botrányok lesznek az országgyűlésen? A felsőházat osztalja-e föl, vagy az alsóházat?
— Én azt hiszem: alsót cserél.

BÉKÉSMEGYEI TÖPRENGÉS

— Mind a két felsőházi pöttagságra papot választott a vármegye. Vajjon miért imádkozik most ez a két pap?

A VETERÁN

Rövid párbeszéd a színház előcsarnokában.
— Jól nézre meg azt az embert! Az már legalább ezer csatát látott.
— Lehetetlen! Hát ki az az ember?
— Nem látja? Színházi ruhatáros.

BANDIKA CSODALKOZIK

— Papa, hogy utazol te egyszerre több felé?
— Bandika, te ostoba vagy!
— Hát nem azt mondtad, tegnap, hogy holnap Hatvan felé utazol?!...

A SZOMORUSÁG OKA

— Mért vagy olyan levert, Adolf?
— Elvesztettem a legjobb barátomat.
— Hogyan? Meghalt?
— Nem. De száz pengőt adott kölcsön.

A RAVASZ ÖREG

— Ön hirdetést tett közzé az ujságokban, hogy nem fizeti ki a fia adósságait.
— Csak azért tettem, hogy legyen valami hitelle szegénynek.
— Hitele? Ezt nem értem.
— No igen. Mert így legalább azt hiszik az uzorások, hogy gazdag papája van.

A HORTOBÁGY BICSÉRDYSTAJA

— Ady után szabadon —

Jófajta, nagybelü legény volt,
Kinzottja sok, sok ételvágynak,
Cseresznyezett és nekiavogott
A kemény káposztatorzsának.

Husillatok és libacombok
Mégfogták százsor is a lelkét,
De ha étvágy nőtt a gyomrában,
A bicsérdysták lelegelték.

Gondolt egyszer csudaszépre,
Gondolt kolbászra, husra, nőre,
Minden más táján a világnak
Szent falnok lett volna belőle.

De hogyha a ragyás torzsra,
Hagymára és abrakra nézett,
Elfelelte rögtön a hurkát,
Magot rágott, vagy legelegszett.

Tom

El fogom verni!

(Miatán hiába vártam, hogy a Pengő megtiszteljen látogatásával, elhatároztam, hogy magam járulok kegyes színe elé, vagy ahogyan mondják: megkeresem a Pengőt. Meglehetősen ridegen fogadott.)
Ó: Mit akar?

Én: Szeretnék önről valamit írni.

Ó (félvállról): Humoristákkal nem álok szóba. Velem csak komolyan lehet tárgyalni.

Én: De az olvasóközönség...

Ó (közbe): Azokat ne bántsa. Nyujtok nekik elég olvasni valót. Nincs a világon az a humorista, aki felvenné velem a versenyt. Engem olvasatlanul még senki se tett félre.

Én: Megjegyzéseire nem vagyok kíváncsi.

Ó (kárörvendve): Jól van, csak pukadjon.

Én: Kezd a gyomromban lenni.

Ó: Még mindig jobb, mintha a zsebében volnék.

Én: Sérteget?

Ó: Ne vegye föl. Ha azonban mégis fölveszi, állítson ki szabályszerű nyugtát.

Én (elszántan): Szembe merek szállni egy rongyos pengővel.

Ó (dühbe gurul): Micsoda? Rongyosnak nevez?

Én (kihívóan): Ha találva érzi magát, álllok rendelkezésére.

Ó (göggel): Párba jra hív?

Én: Elhibeti, volt már pár bajom a pénzzel.

Ó: Nem fél, hogy elverem?

Én (fölnnyel): No hallja, ebben az egyben bizonyos vagyok. Ember legyen a talpán, aki nálam jobban elveri a pénzt!

— öd —

LIPÓTVAROSI HISTÓRIA

A tanácsos ur, aki sűrűn vendégeskedett egy lipótvárosi házaspárnál, arról volt nevezetes, hogy sohasem adott borraivalót a szobaleánynak. Már pedig Lipóciában az ilyesmi nem marad megtorlás nélkül. Mikor a tanácsos ur ismét megjelent a háznál, a szobaleány mosolyogva így fogadta:

— Jaj de érdekeset álmodtam a nagyságos urról!

— Aztán mit álmodott rólam? — kíváncsiskodott a vendég.

— Azi álmodtam, hogy a nagyságos ur öt pengő borraivalót adott.

A tanácsos ur pár pillanatig elgondolkodott, majd így szólt:

— Egy kicsit sok, de tudja mit... azért csak tartsa még magának.

Andrássy apokrif levele «A liberalizmustörténete» írójához, Balla Antalhoz

Tisztelt Uram! Élvezettel olvastam kitérő könyvét, egyúttal nagyon haragszom Önre. Mert ha Ön 1919-ben adta volna ki ezt a művét, bizony nagyon meggondoltam volna, hogy élére álljak-e a kurzus-kereszténységnek. Vegye tudomásul, hogy Önt teszem felelőssé kétrendbeli bukásomért és azért, hogy pillanatnyi zavaromban és kellő figyelmeztetés híján, boldogult atyám liberális elveit kénytelen voltam szögre akasztani. Máskor ne legyen olyan lusta, mint én.

(Aláírás.)

MIT MONDOTT?

— Kivel beszélt olyan sokáig a telefonon, Witz ur?

— A feleségemmel.

— És mit mondott önagysága?

— Mit mondott? *Ellent...*

OH, A CSIRKEFOGÓ!

— Az én pénztárosom a legravaszabb gazember a világon.

— Hát mit csinált?

— Megszökött a nyomorult és még arról is gondoskodott, hogy ne üldözzenem.

— Hogy-hogy?

— Magával vitte — a feleségemet.

CSAK BÁTRAN!

— Mondja kérem, olyan ember ez a Szabó, akitől lehet lovagias elégtételt kérni?

— Lehet, de nem ad.

— Szóval: egész bátran kérhetek.

ENYHÍTŐ KÖRÜLMÉNY

— Maga pofonütötte a panaszoszt. Mit tud felhozni a védelmére?

— Hát legföljebb csak azt, instállok, hogy én balkezes vagyok.

A római találkozás

(Uralkodók és hadvezérek szokása, hogy találkozáskor egymás egyenruháját viselik)

BETHLEN: Én vagyok a magyar Mussolini.

MUSSOLINI: És én az olasz Bethlen.

Fölszállott a páva...

Fölszállott a páva a főrendiházra,
Bethlen István grófnak utasítására.

★

Kényes, büszke pávák, Reich Koppel és Glückstahl,
Mily szép is lesz, hogyha két ily főrend diktál.

★

Mily szép lesz végre, hogy a tányérsapka
Helyt a tiszteletet sabszedecki kapja.

★

Másképpen lesz most már, Eckhardt ur. és Gömbös!
Lesz még a fajvédő mesgye is göröngyös.

★

Uj szelek lengetik a pájeszt itt nálunk
S emelt fővel újra a Rombachba járunk

★

Uj szelek, ó-hitek s ti fajvédő szentek,
— Umberufen — ismét semmi ködbe mentek.

★

Mogendovid kerül a főrendiházra,
Nem pediglen fokos, Gömbös bánatára.

★

Jó lesz újra annak, ki Chevránál ismert
Jó lesz itt az élet és a büdzsé is, mert:

★

Fölszállott a páva a főrendiházra,
Sok kitért zsidónak is Purim napjára.

Hesz Ferenc

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

A BILLER — FEDÁK rivalizálás holtpontra jutott. Fedák fölfedezte Valentino II-t, Sebestyén igazgató viszont fölfedezte Biderben — Fedák II-t.

★

PÁRBESZÉD Biller Irén és Sebestyén igazgató között:

— Tudod-e Irénkém, hogy azok a darabok, amelyekben te most nálam föllépsz, majdnem mind a Fedák szerepei voltak?

— Rémiss! Hát ilyen öreg darabokban léptetsz föl engem?

★

HALMAY TIBOR „jó-barátjai”, amióta lekra-cholt a Casino-mulatóval, mind Halmayt nevetnek. Tanulság: egy táncoskó-mikusnak ne legyenek mulatótulajdonosi ambíciói, mert könnyen kó-mikus táncos lesz belőle.

MOHACSI JENŐ és Szabados Béla soron következő operájáról, a Fanni-ról beszélgetnek az operisták a kiskapuban.

— Tudod, hogy Mohácsi a „Fanni hagyományai” után írta ezt a szöveget?

— Igen, de egészen szabados átdolgozásban. — Majd meglátod, ehhez képest *A tükör* premierje valóságos mohácsi vész volt.

★

A NEMZETI SZÍNHÁZ legközelebb a *Szerlem mint orvos*-t és a *Tudós nők*-et ujtja fel. Benfentesek bizakodóan néznek a repriz elé, mert remélik, hogy ami galibát esetleg a Szerlem mint orvos csinál, azt elsimítják a Tudós nők.

★

VINCZE ZSIGANAK egyszerre két operett-premierje is lesz. Az egyik

az *Aranyhattyu* a Királyban, a másik a *Kiss és Kis* a Városiban.

Valaki megkérdezi a napokban Vinczétől:

— Na, mit gondolsz, milyen siker lesz?

— Dupla vagy semmi, — felelte Vincze.

★

A KIKEREKÍTÉSI LAZ már a színházakba is eljutott. A színésznők, akik eddig domborítottak, most mindenáron kerekíteni akarnak.

★

A JAPAN CSÁSZAR, mint tókói In-Tim-Pis-Tánk jelenti, azért agónizált olyan sokáig, mert még látni akarta a „Játék a kastélyban” japán premiérjét.

★

CSORTOS ujabban színházról színházra vándorol, ami nagyon fárasztó lehet. A közönség sokkal kényelmesebb.

Hová jutunk?

Bepillantás a XXX. század családi életébe

I.

— Más ujság nincs?
— De igen. Képzeld, szegény Sanyi megette a nagymamáját.
— Sanyi?
— A mostohafiam. Anyai ágon való nagyanyját kebelezte be.
— Rémes!
— Bizony rémes. Mi is megijedtünk, de hát hál' istennek Sanyinak semmi baja sem lett...

II.

Mi ez?
Kannibálok között folyik le ez a párbeszéd? Avagy a XXX. század már odáig süllyedt, hogy az emberevők barbár szokásait újra divatba hozta?
De figyeljünk tovább.

III.

— És semmi se maradt a nagymamából?
— Sajnos.
— De hát hogyan történhetett?
— Tudod, tegnap nagytakarítás volt és kihordtunk mindent a szobából, természetesen szegény boldogult nagymamát is, akinek hamvait a mult héten égették el a krematóriumban. Az elégetés kiválóan sikerült, alig maradt utána öt deka fehér por. Odatettük egy stanicliben a többi fűszerdoboz közé. Vacsorára lekvárosgombóc volt és Sanyi, aki mindent cukrozva szeret, tévedésből cukorpor helyett boldogult nagymama hamvaival szórta tele a tányérját...
— Csodálom Sanyit, hogy nem vette észre. Hiszen nem is lehetett édes...
— Dehogyan is nem. Neki *édes* nagymamája volt.

DYMI

RIPACSEK

— Igazgató ur, egy csizmát vágta a fejemhez a nézőtérrel. Szüntessük be az előadást!
— Hozzima párját is megkapjuk.

CAFOLAT

— Kondor ur, igaz, hogy ön válik a feleségétől?
— Alávaló, szemtelen hazugság! Kikérem magamnak!... Bár igaz lenne!

NYILT LEVÉL SZIKRÁHOZ

Kedves Grőfnő! Hallom, hogy Méltóságod kiváló elnöklete alatt megalakult a Magyar Irónők Klubja. Nagyon kérem, protegálja be oda a feleségemet is. A feleségem ugyanis költőné. S még hozzá milyen! Nem győzők annyit keresni, amennyinek a dupláját ő el ne költené. Tisztelettel: *egy férj, aki torkig van a női költészettel.*

GÖG

— Én csak abszolút uriemberrel állok szoba.
— Szóval ön sohase szokott monologizálni.

SULYOS ESET

— Mért olyan izgatott, Salz ur?
— Levelet kaptam, hogy megcsal a feleségem.
— Hát nyomozzon!
— Azt én nem tehetem.
— Miért?
— Először, mert nem engedi meg az önézetem. Másodszor, mert egy szót se hiszek belőle. És harmadszor, mert — az az illető a hitelezőm.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma január 26-án jelenik meg.

Molnár Ferenc:

Játék a kastélyban

A pénztár egész nap árusítja a jegyeket

Magyar Színház

A Borsszem Jankó ételrecept-pályázata

I.

Kirántott ökr libával. Végy libát, kopaszd meg, keress hozzávaló ökröt, főzd meg a libával együtt és ha már puhára főtt, rántsd ki, vidd az anyakönyveshez, savanyítsd be és süsd meg a tudományodat.

II.

Vagdalt hus. Vágj sertést ellenfeled arcába, esetleg előzd meg nyaklevessel, fogadd a kihívást, rántsd ki a kardodat és kész a vagdalt hus.

III.

Tészta. Végy bátorságot, ha az urad kérdőre von, gyurd meg jól, forrázd le, törj borsot az orra alá és leszűrve a tanulságot, add be a tésztát.

IV.

Fogolypecsenye. Fogd meg, mártsd be és gyorsan előállítva tedd hűvösre. Ajánlatos sokáig zárva tartani.

V.

Kacsa. Előbb törd a fejedet és ha kész

az anyag, öntsd formába és süss ki valami okosat. Az így elkészített étel, mint szellemi táplálék, csak keveseknek rontja el a gyomrát.

A Borsszem Jankó cégjegyzéke

Pesti kereskedő-hirességek

II.

KOMLÓS SÁNDOR,

akinek nem okoz annyi fejtörést a királykérdés, mint Andrásynak, tehát nem is megy az Andrassy utján, ellenben az üzlete megy az Andrassy-uton, mert ő a magyar szabadraglánc királyválasztók jelöltje.

A DISZNÓHUS ÉS KÖVETKEZMÉNYEI

A váci zsidó polgári iskola igazgatója ellen hajszát indított a hitközség, mert disznóhúst evett és elmozdította az állásából. Az igazgató erre daczból áttért a katolikus vallásra.

Ha minden zsidót elmozdítanának az állásából, aki disznóhúst eszik és daczból valamennyi kitérne, egyszeriben meg lenne oldva a zsidókérdés: egyetlen zsidó se maradna Magyarországon.

— *Apuka, azt olvastam, hogy a Bethlen István bácsi doktor lett. Jaj, csak nem lesz most már tanár is!*
— *Miért? Mitől félsz úgy?*
— *Hogy mitől félek? ... Hiszen a Bethlen bácsi most is mindenkit elbuktatott az országban.*

JÁNOS BÁCSI.

MEG A KÖZLEKEDÉSI RENDŐR

Két falusi beszélget a Nemzeti Színház előtt.

— *Aztán mondja csak sógor, mi a fenének ott az a lábas a rőndér lába alatt?*

— *Hát még azt se tudja kend!? ... Hogy el ne gázolja az a sok kocsi.*

A SZEGEDI PAP EGYIK RAJONGÓJA

a felsőházi győzelem alkalmából ezzel a régi zsánerű versikével fejezte ki elragadtatását a tudós főrabbihoz intézett levelében:

Lőw Immánuel,

Én téged bámuel,

KIS TÁRCA

A rádió nem szereti a vendégeket

Irta: SZENES BÉLA

Elhatároztam, hogy mint lelkiismeretes rádióamatörhöz illik, ezentul feljegyzem a rádióval kapcsolatos megfigyeléseimet és így szerzett tapasztalataimat a tudományos világ rendelkezésére bocsátom. Hiszen köztudomásu, hogy a rádió napról-napra tökéletesedik és e téren éppen az amatőrök tevékenysége és megfigyelései tettek felbecsülhetetlen szolgálatokat a rádió-tudománynak.

Hála Budán, egy domb tetején kitűnően fekvő antennámnak, rádiókészülékem tökéletesen működik. London, Berlin, Róma, Prága, Bern rögtön engedelmesen jelentkeznek és programszerű pontossággal szórakoztat, oktat, vagy tudósít a világ újabb eseményeiről. Így van ez mindig,

ha a szokott, meghitt családi kör veszi körül a készüléket, de mindez abban a pillanatban megváltozik, ha idegen vendég ül le a rádióknál mellé.

Eleinte véletlennek gondoltam, ma már hónapok óta tartó rendszeres, gondos megfigyelések alapján bátorkodom megállapítani azt a tény, hogy a rádió nem szereti a vendégeket!

Az ember büszke a rádiójára és amikor a milánói opareénekest szinte a szoba sarkából hallja bömbölni, így szól: „holnapra vendégeket hívok, hadd élvezék ők is ezt az isteni csodát!”

A vendégek másnap pontosan meg is jelennek. Van köztük néhány, aki még sohasem hallott rádiót. Mások fölényes mosollyal teszik fejükre a hallgatót, mondván: „fogadjunk, hogy megint csak valami krákolást hallunk, mint a multkor Gátiékná!”. Elbizakodottan nézünk a hitetlen Tamásokra és néhány nyugodt mozdulattal beigazítjuk a rádiót.

De a következő pillanatban már elhagy a nyugalmunk. Érezzük, hogy valami

baj van, a rádió ma nem engedelmeskedik. Bécs visít, Prága köhög, London morog, Milánó zörög, Hamburg vijjog, Barcelona nyávog, Róma ugat, Bern rettenetes nyikorog, és hiába minden igyekezetünk, e rettenetes hangzavarból képtelenek vagyunk valami dallamot, vagy ép, érthető hangot kihalszani.

A rádió nem szereti a vendégeket. Kénytelenek vagyunk eltűnni a fölényes urak gunyolódó megjegyzéseit a „légköri zavarok”-ról és néhány újabb kétségbeesett kísérlet után pirulva és szégyenkezve kérünk bocsánatot vendégeinktől.

Azt talán felesleges megjegyezni, hogy abban a pillanatban, hogy a vendégek távoztak, a rádió lámpái, melyek az előbb még gyanusan pislogtak, izzani kezdenek és az olasz tenoristát úgy halljuk, mintha az asztal alatt énekelne.

De legközelebb, amikor újra vendégek vannak, megint baj van a rádióval.

Vajjon mi lehet vele ilyenkor? Miért dűdög olyan szánalmasan, miért hull el a hangja, mintha fojtogatnák?

Különös. A rádióknak lámpaláza van.

A REICH KOPPEL ESETE TORMAY CILIVEL

VAGY
JÁTÉK A FELSŐHÁZBAN

VAGY
AMIT AKARTOK
ANEKDÓTA 3 FELVONÁSBAN

I. FELVONÁS

És kinevezének egy női tagot is a felsőházba Tormay Cili személyében, akinek mindenki megcsodálta nagy írói talentumát, valamint álmódóan me-rengő szemét és antiszemit.

A felsőházi nő első kijelentése ez volt:
— Zsidó pedig ide nem teszi be a lábát.

— De pardon... szakította félbe valaki félénken — Bethlen a rabbinak is helyet biztosított a felsőházban.

— Hosszu szakálla lesz annak a rabbinak, mire főrend lesz — jegyezte meg pajkosan, de jóslatszerűen a nagy Cili.

II. FELVONÁS

Mikoron a főrendiházi tagok névsora nyilvánosságra került, meghökkenve látta Tormay Cili, hogy két rabbi is szerepel rajta. Sőt — ajvé! — az egyik ortodox.

— Schrecklich, — biggyesztette el száját azzal a bizonyos franciás finomsággal, amely műveit annyira jellemzi. — Micsoda főrendiház lesz ez! Ah, mennyivel szebb volt a Régi Ház! — sóhajtott kiváló Cilinkben az írónő, gyengéd célzással saját hasonló című regényére.

De ekkor még mindig nem ismerte azt a rabbi-foglalkozást üző férfit, akit Reich Koppelnek hívnak. Csak a zsidók szívéből lehulló nagy köveket látta és úgy érezte magát, mint azok az „Ember-ek a kövek között”, akiket valaha már szintén megírt hasonló című regényében.

III. FELVONÁS

És eljött a nap, mikor személyesen és életnagyságban meglátta Reich Koppelt. És eszébe jutott jóslata: „Hosszu szakálla lesz annak a rabbinak...”

Reich Koppelnek a jósláshoz hiven valóban hosszú szakálla volt. Ami érthető is. Elvégre csak nem fog ellenkezni egy ilyen kiváló írónővel.

Közben a nagy Cili megbékült a rab-bival.

— Végre is egészen jól fest — állapította meg róla. — Majdnem úgy fest, mint egy kichi Rafael. — És a felsőházban valószínűleg egymás mellett lesz a helye a két főrendnek: Koppelnek és Cilinek.

Sőt, milyen udvarias ember a Koppel, még képes a korelnöki tisztséget is átengedni Cilinek.

A felsőház mágnástagjai között azóta az alábbi régi, de exkluzív vicc jár száj-ról-szájra:

— Mi különbség van Reich Koppel és Tormay Cecil között?

— Reich Koppel hat ein tatenreiches Leben, und die Cili hat ein reiches Tafel-leben. (HESZ)

A SZÜLETETT CHARLESTON-TANCOS

vagy: könnyű Mórckának az ő charles-ton-lábaival!

Fiu vagy lány

Kezembe akadt az alábbi naplótöredék. Hogy fiu írta, avagy leány, azt a legmesszebbmenő jóakarattal sem tudtam megállapítani.

1927 jan. 15.

Réggel a borbélyhoz mentem. Egy ilyen borotválkozás egészen telfrissíti az embert. Az irodában loptam a napot, egész délelőtt cigarettáztam. Az ebédet Gizi megosztotta velem. Jó lány, csak túlságosan ragaszkodó. Kért, hogy este vigyem el valamelyik moziba. Alig tudtam szabadulni tőle.

Délután a szabómhoz mentem. Holnapra kész lesz a szmokingom. Hazamenet betértem egy optikushoz. Monoklit vettem, mert a régi eltört. Otthon az anyám azzal fogadott, hogy tud egy jó partit a számomra. Újólaj kifejttem előtte a házasság intézményével szemben táplált ellenérzéseimet és hangsúlyoztam, hogy egyelőre eszembe sincs feláldozni a függetlenségemet.

Átöltöttem, felvettem a sárga pizzamát, kissé bepudereztem magamat és miután áttanulmányoztam a divatlapokat, elhatároztam, hogy holnap egy se-lyem ingnadrágot veszek.

Kopogtattak.

Gyuri lépett be, a barátom.

A napló itt megszakadt. Most aztán tessék kisütetni, fiu írta-e avagy leány? Cigaretta, szmoking, monokli, ez mind a nő mellett tanuskodik. De a pizzama, a puder már a férfit sejteti. A borotválkozás és a függetlenség utáni vágy erősen nőies tulajdonságok. Viszont azonban a divatlap tanulmányozása és az ingnadrág inkább férfira vallanak. Egészen belezavarodtam. Már magam se tudom: fiu vagyok, vagy leány? E. M.

IGY KELL ISMERNI EUROPÁT?

Egy kiváló vezetőpolitikusunk úgy nyilatkozott, hogy főleg azért fájlalja Andrássy Gyula gróf kibukását a parlament mindkét házából, mert senki sem ismeri olyan tökéletesen, mint ő, európai politikai viszonyait és Magyarország külföldi tájékozódásának lehetőségeit.

A kitünő államférfi elfelejtette ezt az állítását illusztrálni. Mi jóvátesszük a mulasztást. Az illusztráció így hangzik: Lásd IV. Károly kétszeri hazahozatalát Magyarországra.

GAVALLÉR

— Adj kölcsön öt pengőt!
— Kérj legalább ötvenet.
— Miért?
— Meri röstellem, hogy olyan kis összeget tagadjak meg tőled.

PINCÉRISKOLABAN

— Pikkoló, mondj egy szót, amit hajtogatni lehet.
— Abrosz.

A közönség teljesen meghódolt

Zsiványkirály

előtt. Minden este a

ROYAL ORFEUM-ban

Világvárosi varieté műsor

A RÁDIÓFILM CSODÁI

A találmány lényege a következő: Pontosan, amikor a moziban megindul a filmszalag, ugyanakkor a rádió leadóállomásán a filmszínészek és színésznők szereplésével megkezdődik az előadás. Így egyszerre száz és száz mozi megszólaltathatja a lepergetett filmet minden különösebb apparátus nélkül. És ha egyidőben indul a film a rádióval, úgy nincs is semmi baj. De ha véletlenül néhány perc a differencia, akkor bizony a legfurcsább dolgok állhatnak elő. Teszem fel:

ELSŐ LATOGATAS

Szereplők: a férfi, a nő. Szín: a nő szalónja. Luxuriózus berendezés. Idő: délelőtt.

FÉRFI (belép): Volt szerencsém. A viszontlátásra.

NŐ (széssel kínálja): Isten vele.

FÉRFI (leül).

NŐ: Csakhoggy leráztam végre. Kiállhatatlan ember. Bár soha se látnám többé.

(Differencia; 3 perc.)

A FELSZARVAZOTT FÉRJ

Szereplők: férj, feleség, udvarló. Szín: a boldogtalan családi tűzhely. Idő: hora délután, amikor a férj a kávéházban ül.

UDVARLÓ: Mintha kópognának.

FELESÉG (ijedten): Ah, a férjem. Gyorsan az ágy alá...

UDVARLÓ: Lehetetlen. Ilyenkor a férjed a kávéházban ül.

FELESÉG: Siess! Siess!

FÉRJ (benyit).

FELESÉG: Vigyázz, nehogy kilátszódjon a lábad az ágy alól.

UDVARLÓ (az ágy alá bujlik): Ne félj! Az a hülye ugyis rövidlátó...

FÉRJ (körülnéz).

UDVARLÓ: Ennek az állatnak is persze most kell jönni, amikor javában csókolózunk.

FELESÉG: Ne beszélj! Már itt van!

UDVARLÓ: Mít, hogy ne beszéljek? Hiszen azért rádiófilm, hogy beszéljek.

FÉRJ (kezet csókol a feleségének): Oh, mért is vagy te egy ilyen baromnak a felesége?...

(Differencia: 1 perc. Az utolsó mondatot ugyanis az udvarlónak kellene elmondani az ágy alatt.)

TAVASZI SZERELEM

Szín: a ligeti pad. Idő: május.

FIU (forrón öleli a leányt): Mondja, mért húzódik úgy tőlem? Hát nem érzi, mennyire imádom?

LÁNY (alétlan a fiu karjai között): Gyűlölöm a férfiakat... Mind... mind...

FIU (lázasan csókolja): Engem is?

LÁNY (viszacsókolja): Maga se kivétel. (Szerelmes odaadással) Utálok, utálok...

(Differencia: 10 perc.)

A VARATLAN VENDÉG

HAZIGAZDA (a nyájasan belépő vendéghez): Ilyenkor jön a nyakamra? Hogy vinné el az ördög! Biztosan megint nálunk akar vacsorázni.

HAZIASSZONY: Micsoda potyafráter!

VENDÉG (tuláradó örömmel): Ah, ez a kellemes meglepetés...!

(Differencia: 1/2 perc.)

ÜZENET A TÁVOLBÓL

FÉRFI (átveszi a postát. Két levelet bont fel. A szabó-számlánál így kiált fel): Irt a drága, az egyetlen. Csakhoggy nem feledkezett meg rólam!... Oh milyen boldogan fogok válaszolni neki... (Kedvese levelét felbontva) A nyomorult! Örökösen zaklat...

(Differencia: pár másodperc.)

E néhány kiszakított jelenetből is kitűnik, hogy a rádiófilm a társadalmi érintkezésnek egészen szokatlan formáját honosítja meg azzal, hogy a szereplők néha ösztöntén beszélnek.

DYMI

Friedrich színeváltozásai

I.

Mint tüzforrás — 1918-ban

II.

Mint jogforrás — 1919-ben

III.

Mint vízforrás — 1927-ben

— Mondd, miért sülyed most a hőmérő a fagypont alá?

— ??

— Szégyenletében, mert kiderült, hogy a higány semmit sem ér a 606-tal szemben.

AGGLEGÉNYEK KLUBJABAN

— Te, mi jobb a házasságnál?

— A vadházasság.

— És a vadházasságná?

— Az évadházasság.

Te vagy az a híres?

Irta: MÓRA FERENC

Bizony, mikor ez az eset megeseft, még akkor nagyon kis helyen elért Szedeg városa: abból is látható, milyen kis hely volt akkoriban ez a város, hogy mindössze egy borbély lakott benne. Nagy tudomány volt pedig akkoriban a borbélyság s nagyobb ember a borbély, mint a generális. Hiszen a generális egyebet se tud, mint verekedni s vagy az egyik veri a másikat, vagy a másik az egyiket — s ezzel ki van az egész tudományuk. A régi világbeli borbély valóságos akadémikus volt hozzájuk képest. Piócázni, eret vágni, köppölyözni, csillagok járásából jövendőt mondani, esőt csinálni, szelet megállítani, fűből-lából orvosságot főzni: ez mind hozzátartozott a borbélyi tudományhoz, a szórartvezetés fölül.

S mivel mindezen dolgokban nem volt párja Jakab mesternek, — így hívták a szegedi borbélyt — kevélység dolgában se volt neki párja Hatrongyostól Kutyanyáig. Nem is borotvált volna ő mást, csak a főbirót, a tanácsbéli urakat, módos görög boltosokat, azoknak a zsebében csörgött borralvaló gyanánt az ezüstgaras. Az öreg legénynek jutottak a csizmadiák, a szabók, a szücsök és egyéb közrendű népek, azoknak a markából hullott borralvalónak a rézpéták.

Hát az inasnak ki maradt? Neki maradtak a hajduk, a targoncások, a koplalósok és egyéb istenszegényei: ezek fülrángatás képében fizették le a borralvalót. De, ha ujesztendő napja nagyon jó kedvében találta őket, akkor a fehebubijára is adtak egy barackot a surculusnak:

— Tovább élj, öcskös, ebben az esztendőben, mint a mult esztendőben!

Persze ette a kis inas máját a keserűség, holott az ő kezében is fogott úgy a borotva, mint akár a majsterében, akár a segédében. De nem ért az semmit, még a vargainasoknak is több becsületet adtak a pattogatott-kukoricás asszonyok, mint neki. Így aztán nagyon sokszor csak az éhkoppot nyelte a jámbor, mikor a följobbvalói annyit főcsöztek mindenféle földi jólekal, hogy maguk is sokalták. Eppen akkor is füstölt kolbászt kávézott Jakab mester, mikor ijedt kiabálás verte föl a Latrán-uccát:

— Itt vannak a törökök!

Jakab mesternek torkán akadt a kolbász ijedtében. Hát még mikor meghalotta, hogy annyian vannak, mint a drótféreg s hogy úgy bekvártélyozták magukat a nagy piacra, mintha sohase akarnának elmenni. Mi lesz ebből, radnai szent szűz!

Hát az lett, hogy egyszer csak beállit Jakab mesterhez egy nagy darab török.

— Te vagy az a híres szegedi borbély?

— Csakis, nagy jó uram. Eppen én vagyok az. Miben lehetek szolgálatodra?

— Szedd össze hamar a szerszámaid. A kegyelmes Kecsep basa méltónak tallált arra, hogy a te kezéd szabaddítsa meg a szakállától.

Jakab mester háromat is ugrott egy nyomba s egyszerre ott termett a Kecsep basa sátrában. Csupa selyembársony volt annak a firhangja is, csupa arany-

ezüstben jártak ott még a szerezcsen kutyamosók is.

— No, Jakab mester, itt olyan borralvaló néz ki, hogy még az unokád is virilista lesz belőle! — gondolta magában a borbély.

Ahol ni, emeli is már az egyik szerezcsen a zacskó aranyat, mikor ráecseg a Kecsep basa:

— Idehallgass, te híres borbély. Ha szépen megborotválsz, aranyba foglaltatlak. De ha megkarcolod az ábrázatomat, akkor megnyuzatlak és kitömetlek koprával, érted-e?

Jakab mesternek a térde is összeverődött ijedtében, ahogy leborult a basa előtt.

— Kegyelmes basa, nem én vagyok az a híres borbély. Az öreg legényem az, mindjárt szalajtom, csak hazamehessek.

Egy pillanatnyi idő múlva már ott istenkedett az öreg legénynek:

— Szaladj csak, fiam, borotvált meg a basa ökegyelmességét. Soha se láttál még olyan finom uriembert. Patyolat a bőre, arannyal bélelt a tenyere. Legyen a tiéd, barátom, ne mondhasd, hogy mindig én kaparom el előled a nagy marhákát.

Jakab mester azzal bebújt az ágy alá, az öreg legény pedig átkattogott a törökhöz.

— Te vagy az a híres borbély?

— Én vagyok, kegyelmes uram.

— No, majd meglátom.

Már a habot is megkeverte a legény, mikor azt kérdi tőle a basa:

— Elmondta-e a gazdád, hogy áll a bál?

— Semmit se szólt az, kegyelmes basa.

— Arannyal kenetlek meg, ha jól fog a borotvát; megyorólahájjal kenetlek meg, ha belevágssz a bibircsóimba.

Szappant, borotvát, basát ott hagyott az öreg legény, csak úgy futtában kiáltott vissza:

— Bot a borotvám, ólom a kezem, kegyelmes basa; de majd küldök én magam helyét mindjárt olyat, aki akkor ts simogat, amikor farag.

Otthon aztán körülcirógatta a kis inast.

— No kölykőm, ne mondd, hogy rossz szívvel vagyok hozzád. Olyan nagy urat engedek át neked, hogy holtig emlegeted. Beajánltalak a Kecsep basának, szedd hamar a tenyeredbe a lábadd.

Azzal ő is lebújt az ágy alá Jakab mester mellé, az inas pedig ment fütyörészve a basához, aki mordul fogadta:

— Te vagy az a híres?

— Én ám, hirtelen basa ur, — sergett-pergett a gyerek s már akkor pemeceste is a Kecsep basa állat, egy csöppet se nagyobb megilletődéssel, mint valami jámbor tápi számarhajtót.

— Megállj, gyerek! — röffent rá a nagy szórmók ember. — Tudod te, milyen az én szerződéselem?

— Majd megmondja, basa bácsi, ha akarja.

— Ha szépen megborotválsz, arannyal méretlek föl, de ha megkarcolsz, fülednél fogva szögeztetlek föl siltnek a műhelytek ajtaja fölé.

— Majd elválik, hány zsákkal telik,

— felelt meg a kis inas, azzal nekifogott a borotválásnak. Szép varacsos ábrázata volt a basának, mint a kantalupdinye, de olyan sima lett az, mint a sári-tök, mire leszedte róla a szőrtarlót az inas. S még csak a keze se rezzenet meg a betyárnak a nagy ijesztégetésre.

— Ember vagy, öcsém, akárki fia vagy, — simogatta a basa a tokját, — mindjárt aranyban hempereghetsz. Hanem előbb azt mondd meg nekem, hogy nem féltél, mikor borotváltál? Pedig bizony mondom neked, megemlegetted volna azt a napot, mikor a Kecsep basa arcát megkarmolászod.

— Hja, basa bácsi, csakhogy nekem is van ám sütnivalóm, — nevetett a kis borbély. — Amelyik percben megkarcoltam volna az ábrázatomat, úgy lenyisszenttem volna a fejedet a nyakadról, hogy nincs az a csiriz, amelyiktől viszszaragadt volna.

Kecsep basát egyszeribe kilelte a hideg ijedtében. Fölsegítette a kis inas hátára az aranyos zacskót, aztán mindjárt takarodót fuvatott a kürtöseivel, mert nem akart többet Szededen borotválkozni. Erre aztán Jakab mester is, meg az öreg legény is elő mertek bujni az ágy alól.

De bujhattak már akkor! A szegediek már akkorra a kis inast tették meg főborbéllyának. Emezek meg most már mit csinálhattak volna szegények? — Jakab mester beszegődött hozzá öreg legénynek, az öreg legény meg kis inasnak.

★
Hogy ez a régi történet most nem nagyon aktuális? Nem hát, hiszen akkor meg sem irtam volna. Csak éppen, hogy ez jutott eszembe, mikor itt is, ott is azon tanakodtak, hogy ki menjen főrendnek Pestre...

AZ INZOLVENCIA HATTERE

Feleség: Képzeld, a papa fizetésképtelen lett... Ugy-e, most már nem kellek neked?

Férj: Sőt, most még jobban szeretlek, Renée!

Feleség: Oh, milyen nemeslelkű vagy te!

Férj: Mert tudod, ismerni kell a te papádat, édesem!

DEMOKRATAK

— Mondja kérem, ki ebben a klubban a legelőkelőbb ember?

— Olyan itt nincs. Ez egy demokrata hely. Mi itt mindnyájan egyformán lenézük egymást.

UJ DIVAT

Asszonyok beszélgetnek.

— Hallottátok? Egy előkelő párisi divatcég főnöke megőrült.

— Ah, istenem, micsoda gyönyörű új divatok lesznek megint.

BORBÉLYNÁL

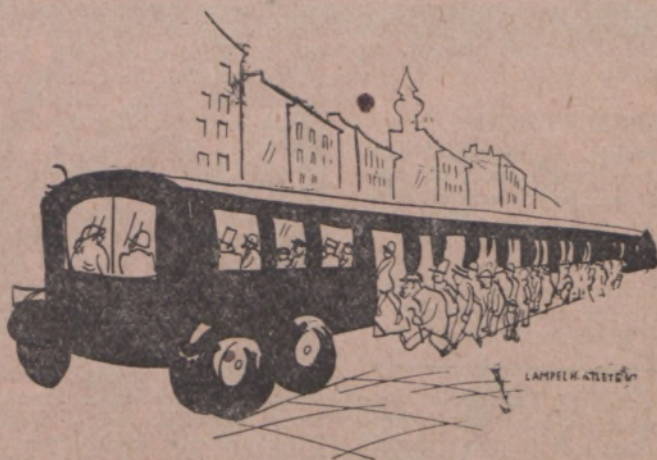
— Mibe kerül a hajnyírás?

— Kilencven fillérbe.

— Hát nyírjon le úgy negyvenöt fillér árát...

Az autóbusz-forgalom megoldása

(Abból az alkalomból, hogy egyre hosszabb kocsikat járatnak az Andrássy-uton, egy olvasónk az alábbi reformot ajánlja)

Felszállás: hátul a Városligetben.
Leszállás: elől az Oktogonánál.

Két úri kérdés meg egy paraszt kérdés

Bevetődik a dömsödi kisgazda budapest kóborlásai közepette egy lényes hotelbe. Két jókedvű fiatalembernek nagyon megtetszik a pirosposztag, kordováncsizmás magyar. Barátságosan odalépnek hozzá és rövid beszélgetés után ezt mondja az egyik:

— Volna egy kis fölösleges pénze, urambátyám? Mert ha volna, hát ajánlanék egy fogadást.

— Hát lenni vóna, — mondja a „pógár” — s kivesz ötven vadonatuj egy-pengőt. — Csak mondják meg az urak, miben álljon az a fogadás.

— Hát áll a fogadás! — szói a két fiatalember és kitesznek százpengőt az asztalra. — Mondja meg urambátyám, milyen mély a tenger? Ha etalálja, magáé a százpengő.

Gondolkozik a bátya, aztán nagy ravaszul kiböki:

— Hát ippeg egy kódobásnyi.

— No ebben igaza van! — feleli a két urfi.

— Hát adunk még egy kérdést. Ha arra is megfelel, magáé az egész kétszáz pengő. Rendben van?

— Eb aki bánja! — úgy is rászántam már azt a kis pézt, hát csak kérdezzenek az urak!

— Mondja hát meg kedves urambátyám, hogy milyen messzi van ide a mennyország?

— Milyen meszi?... milyen messzi?... Hát az ide mihozzánk ippeg egy stáció.

Mivel hogy megint csak fején találta a szöveget, a két urfi is megelégteli a mulatságot.

— Itt a pénze, bátya, az isten áldja meg!

— Nem úgy, uraim! Most már én is szeretnék valamit kérdezni az uraktól. Ha etalálják, hát én is megduflázom ezt a kis pézt.

— Tartjuk, bátya!

Gazduram sodrit egyet a bajszán és minden szót megropogtatva szól oda a két ifju óriáshoz:

— Hát mondják meg az urak, hogy hívják az én kereszt-komámát Dömsödön?

Jazz

Az izmok láncá tekelé csuklókra verve véresre uti magát a nagydobon; ősi jajt rikolt a négerek keserve, vad paradicsommadár a szaxofon.

Az őserdők szélén vig majmok játszadoznak, majomfiuknak majomlány tetszeleg s a szerető sziveknek ott is csókot hoznak kart-karbaüző mámoros estvelek.

A majomszerelmet ott elmossa a zápor, a hűségesküt vad mennydörgés zaja és nyakonöntve menekülnek el a fákról... — mint mi a bárból sietünk haza.

Lajos András

VILLÁNYI PEZSGŐ

Központi iroda:

Budapest, U., Béla ucca 8.

Hires orvosok

I.

Lord Lister-t, a világhírű angol sebészt éjfél után fölverték az álmából és egy milliomoshoz hívták.

— Jaj, tanár ur, végem van... — nyögdecsejt a beteg.

A professor megvizsgálta, aztán könyörtelenül így szólt:

— Megcsinálta a végrendeletét?

— Nem, — telette halálsápadtan a páciens. — Hogyan?... ön azt gondolja?...

— Ki a közjegyzője?

— Mister X, kedves tanár ur.

— Hivassa ide!

— De tanár ur... Hiszen még csak ötvenéves vagyok...

— ... és hivassa ide az apját is, meg a fiait is...

— Istenem!... Hát meg kell halnom?

— Azt nem, — de nem én akarok lenni az egyetlen számár, akit éjszaka kiver az ágyából.

II.

Karl Ernst Bock német profeszort egy dugzagdag gyáros kicsapongó életmódot folytató fiához hívták konzultálni. A huszonégyéves fiatalember általános testi gyöngeség és levertség miatt panaszkodott.

— Az istenért, segítsen rajtam, tanár ur! — kérlette a tudóst, ágyában hempergve.

— Két márkából éljen naponta és ezt a két márkát saját maga keresse meg! — ez volt Bock dr. rendelése.

DEHOGY IS NEM ÉRTÜNK EGYET!

— Megverte az isten ezt a nemzetet. Nincs rá esél, hogy két magyarnak egy óhajta legyen.

— En tudok egy esetet.

— Ugyan!

— Ha kártyáznak. Akkor mind a kettő nyerni akar.

GYORSAN

— No és kijössz a könyvelői fizetésből?

— Ki én! Már elsején.

FALUSI EMBER

— Bolond emberek ezek a városiak. Először építenek egy ajtót, aztán meg ráírják, hogy „tilos a bemenet!”

AZ ÖNÉRZETES FÉRJ

— Bocsáss meg, kedves barátom, de kötelességemnek érzem, hogy figyelmeztesselek. Az a bankdirektor feltűnően udvarol a feleségednek.

— Köszönöm, de ez a figyelmeztetés szemtelenség a részedről.

— Szemtelenség? Miért?

— Mert olyan ostobának gondolsz, hogy én azt nem vettem észre, pedig biztosítlak, hogy én sokkal többet tudok, mint te!

Dr. Húhóthy Gerő

az ásványvizajánlástan ny. rk. tanára,
egészségügyi főtanácsos stb.
a szanatóriumban

— Na Spitzer, hát maga is kimaradt a felsőházból?

— Én, az nem csoda, de a tanár ur?

— Én, az nem baj, de — Korányi?

— Korányi, Korányi, hát tulajdonképpen ki is az a Korányi? Hát számít az itt valamit, hogy amikor pár hónappal ezelőtt ez a Korányi hatvanadik születésnapjához ért, Budapestre sereglett vagy negyven világhírű orvostudós és boldogok voltak, hogy egy asztalnál ültek a Korányival? Lássá Spitzerkém, éppen ez a nagy baj. Miért nem lármázik ez a Korányi? Miért nem tagja ez a Korányi a *Mone*-nak? Miért nem parolázik Csilléryvel? Egyáltalában mit törődik ez a Korányi annyit a tudománnyal? Meg aztán mindig az a külföld! Mennyivel okosabb az a Csilléry, hogy egyáltalán nem törődik a külfölddel! Muszáj annak a külföldnek mindent tudni? ... Muszáj annak a külföldnek tudni, hogy — természetesen azt — ki az a Csilléry? ... Még az kéne, hogy az a külföld ellopja a Csilléry tudását! Hisz ez egyenesen hazárulás volna! Azért hát, kedves Spitzerkém, inkább Csilléry, mint Korányi, inkább Hoór, mint Hüttl, akinek szintén az a bűne, hogy folyton a külföldi orvosi lapokba firkál. Én tehát a felsőházi választásnál direkt azért szavaztam Hoórra, mert

1. sohase láttam egyetlen egy cikket sem a külföldi tudományos lapokban és

2. mert ha én a külföldre megyek pihenni, hát pihenni akarok. Mert: eddig úgy volt, hogy akárhová mentem, mindig azzal fogadtak: hát ön is magyar orvos? A Korányi honfitársa? És mindenki leemelte a kalapját. És nekem, mint a Korányi honfitársának, folyton fogadni kellett a tisztelgéseket. Hál' istennek, ettől most már meg leszek kimélve. A Csilléry, a Hoór, a Kéthly honfitársa! ... Ezekről ugyan nyugodtan pihenhetünk eztán, ha a külföldre megyünk.

— Boldog vagyok, méltóságos ur, hogy ez a véleménye. De mért nem teszük ezt nyilvánosságra hozni?

— Menjen, maga kis naiv! Hát látott már maga őszinte és bátor ny. rk. tanárt? A komoly és valódi véleményünk megírását bizzuk csak tovább is a — *Borsszem Jankó*-ra!

BEMUTATKOZÁS

— Grün vagyok,
— Az semmi. Én egy fokkal több vagyok!

— Egy fokkal több? Hogy-hogy?

— *Grüner*.

SZILLOGIZMUS

— Fiam, csak a bolond állít valamit bizonyossággal. Az okos ember szkeptikus, habozó, kételkedő...

— Bizonyos ez, bácsi?

— Hogyne! Ha én valamit mondok, az bizonyosan úgy van.

KISVÁROSI HIGIÉRIA

Vendég: No hallja, ez borzasztó! Kint voltam az udvaron, tudja már, ott egészen hátul... és csak úgy feketéllett minden a legyektől.

Vendéglős: Mikor ment oda az ur?

Vendég: Reggel nyolc órakor.

Vendéglős: Rosszkor tetszelt odamenni. Máskor délben tessék menni... akkor a legyek mind az étteremben vannak.

— Február 6-án lesz Zsolt Béla szerzői estje. A szezon irodalmi és művészeti eseménye lesz Zsolt Béla szerzői estje február 6-án, vasárnap este fél 9 órai kezdettel a Zeneakadémia nagyteremben, ahol az előadóművészek és művésznők legkiválóbbjai fogják interpretálni Zsolt Bélának költeményeit és írásait.

Képrejtvény

— A hét legravaszabb rébusza —

Megfejtése: a *Borsszem Jankó* legközelebbi számában.

A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* december 26-iki számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „*Angyalvár Rómában*”. A megfejtők közül *Flach János* (Budapest, VII., Pillangó-u. 13) kapott könyvjutalmat. — A *Borsszem Jankó* január 6-iki számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „*Kikerekit*”. A megfejtők közül *Kosaras Gyula* (Kaposvár, Hunyadi János-tér 17) kapott könyvjutalmat.

Bélyegcsere

Száz, ezer vagy még több jó magyar bélyegért hasonló értékben bajor, Saar-vidéki, csehszlovák, svájci, németbirodalmi, trauermarki bélyegét vagy szükségpénzgyűjteményt adok. Bőséges küldeményt kérek! Csak válogatás, árjegyzék kizárva!

Friedr. Peter, Export, Würzburg.

Neiger étterme elsőrendű

Budapest, Teréz-körut 4 sz.

A Borsszem Jankó üzenetei

A *Borsszem Jankó* jelen számát csüörtökön, január 13-án zártuk le. — *Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztőnek* (Budapest, Mozsár-u. 9) küldendők. — *Kéziratokat nem örzünk meg.*

Lakásnélküli. Most már csak nem panaszkodhat. Lám, mégis szaporodnak Pesten a házak. Egy felsőházzal megint több van. — *Könyvmoly.* A *Franklin-Társulat* kiadásában két klasszikus műremek jelent meg újrán: *Wells* kétkötetes regénye: „*Krisztina Alberta apja*” és *Turgenev* egy kötetbe foglalt két bűbajos regénye: a „*Tavaszi hullámok*” és az „*Első szerelem*”. A nemcsak irodalmi, de pontos fordításban tolmácsolt nagy írók műveit azzal a nemes élvezettel olvashatja, amelyet csak a kiváltságos szellemekkel való érintkezés nyújt. A regények kiállítására a *Franklin-Társulat* ismert izlését dicséri. — *Vejke.* A múlt évi küldeményt már régen átrostáltuk. Tán vagy két ötlet használható is volt. Mikor kezd meg a B. J.-propagandát? Sok lelkes hívünk van azon a vidéken. — *K. E. Kapunk* ennél különbet is öntől. — *Kulissza.* Itt adjuk bölkversét: „*Rekord-intimpista az Incze, Rekordkomponista a Vincze. Inczétől mindenki retteg, Vinczétől csak — operetted.*” — *Petőfi*ta. Joggal remeg poétaságod. *Hegedüs Lóránt*, aki egyébként elkeseredett ellensége a numerus claususnak, a *Petőfi-Társaságban* okvetlenül behozza a tehetőség numerus claususát. — *Iróő.* Az önök új egyesülete egészen szilárd alapon áll. Ha nem is beton-alapon, de — reméljük — eton-alapon. — *Debrecen.* Magyaros kedvesség, uri finomság jellemzi *Bartóky József* új novellás kötetét („*Semper idem*”, *Franklin*-kiadás). Ez a nobilis elbeszélőnk nemcsak az értelemhez szól, de fantáziájával a lelket is megragadja. Minden új írásával meltrőbbá válik arra a késői fölfedezésre, amely legnépszerűbb novelláink sorába emelte. — *Több levélről a jövő számban.*

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre — — — 20 pengő — fillér
Félévre — — — 10 pengő 50 fillér
Negyedévre — — — 5 pengő 50 fillér

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GASPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: MOLNÁR EMIL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI., Mozsár ucca 9. (Telefon: T. 33—24.)

Viktória nyomda, Magyar-u. 52.

Felelős tulajdonos: Goldstein József.

Zálogcédulákat

kiváltak. Ékszereket, briliánsokat bárkinél drágábban vesz

Székelly Emil Budapest, Király-utca 51.
Teréz-templommal szemben. Telefon
J. 105—35.

A megfordított Strogoff

vagy: Bethlen utazása Andrassy-Bukov Gyulára

ANDRASSY: Azt még elviselném valahogy, Gyurikám, hogy a parlamentből egészen kimaradtam. De az mégis csak sok, hogy ma este az UFA-ba akartam menni és ott sem kaptam helyet.

UJ DEAK FERENC A FELSŐHAZBAN

A mezőgazdasági kamarák egy nap-számot is beküldtek az előkelő felsőházba.

Nem haltak hát ki a nagy államiértiak! Deák Ferenc után végre lesz megint egy magyar, akiről elmondhatjuk: ime, a nemzet napszámosa!

MODERN LEANYISKOLABAN

Tanárnő: Nos, leányok, ki tudná megmondani, melyik az az elem, amelyikből aranyat lehet csinálni?

Lilike: A szerelem!

Mindenütt kötelező a pengő,

ennélfogva a hozzánk beküldött kéziratokat a következő módon korrigáltuk ki:

Szöveg

Javítás

... És ezzel a művével föltette egész életére a koronát...

... És ezzel a művével föltette egész életére a pengőt...

... A fényes báli mulatágon özv. Kuczoráné remek hajkoronával tündökölt...

... A fényes báli mulatságon özv. Kuczoráné remek hajpengővel tündökölt...

... Ősszel a fák lehullatják lombkoronájukat...

... Ősszel a fák lehullatják lombpengőjüket...

... A fogorvos rendkívül ügyesen illesztett be páciense szájába egy új koronát...

... A fogorvos rendkívül ügyesen illesztett be páciense szájába egy új pengőt...

... Most nyílt az ajtó és a törvényszék elé állt a koronatanu...

... Most nyílt az ajtó és a törvényszék elé állt a pengőtanu...

... A gödöllői koronauradalmak költségvetését jóváhagyta a kormány...

... A gödöllői pengőuradalmak költségvetését jóváhagyta a kormány...

... Eulália szemlesütve rebegette: „Tavasszal multam 27 éves.”

... „Huszonhét? ... Koronában vagy pengőben?” — kérdezte az ifju.

KÜLPOLITIKAI HIREK

× A német birodalom váratlan elhatározással *curtiusi* ugrást tett.

★ Kína sorsát hir szerint *Borodin*, egy galíciai zsidó intézi teljes hatalommal. Így kerül össze a pájész és a tinc.

* *Walko Lajos* ma megjelent szerkesztőségünkben, hogy a külpolitikai helyzet felől tájékozódjon.

+ *Reich Koppel* felsőházi tagsága Palesztinában általános megelégedést keltett. Cserében *Bethlen István* grófit a *Chevra Kadisa* indítványára Jeruzsálem diszpolgárává választják.

HATÓSAG ELLENI EROSZAK

— Mit hozhat föl mentségül, hogy azt a detektívet megoverte?

— Kérem alásan, olyan udvariasan beszélt, hogy nem hittem el neki, hogy igazán rendőr.

AKIK ÉRTENEK HOZZA

Na végre! A főváros, minden gáncsvetések ellenére, a bankokat bizta meg a kislakások építésével. A bankok eddig csak leépíteni tudtak. Ideje, hogy egyszer már föl is építsenek valamit.

Ma és minden este 9 órakor

Vigyázat!

Női szakasz

A Fővárosi Operett Színházban

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:

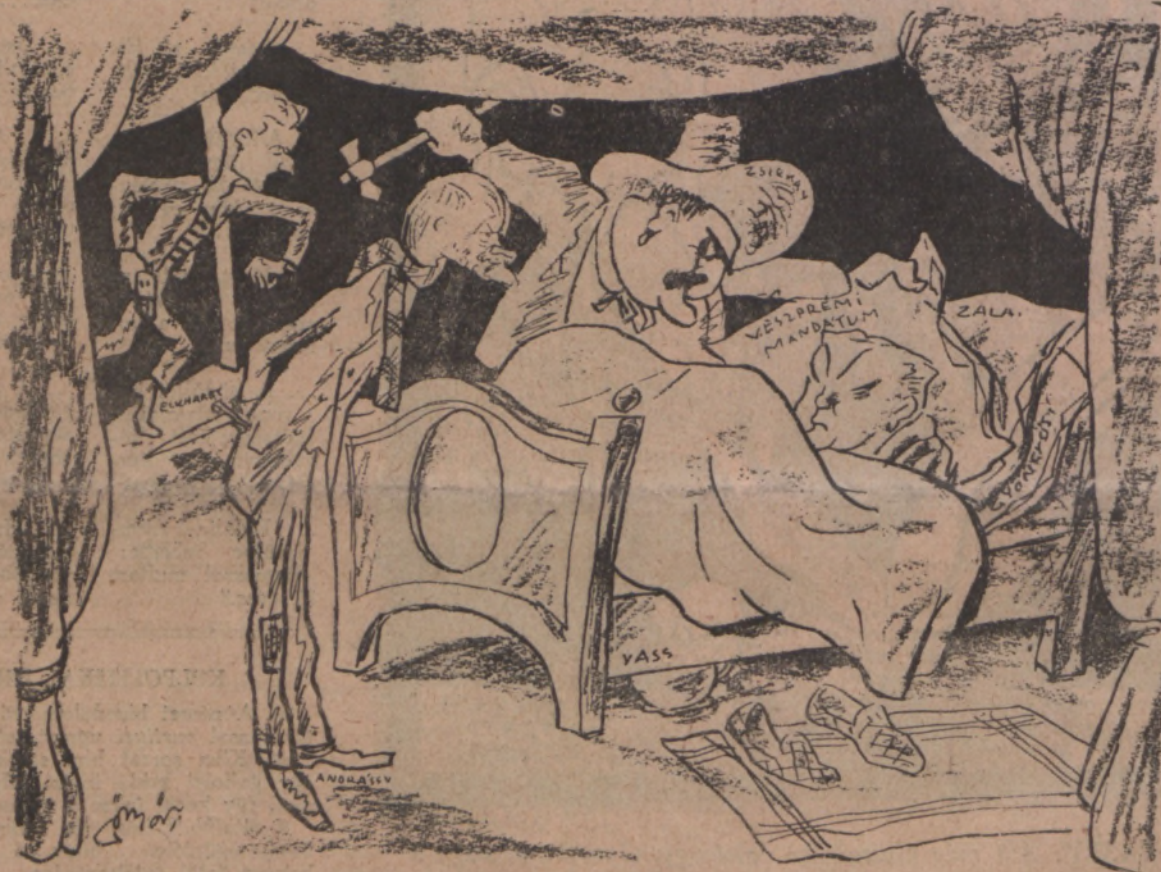
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1927. január 16.

2. (3044.) szám

Hatvanadik évfolyam

Vass József rémes álma

A kibukottak: Mandátumot vagy életet!

A TIHANYI VISSZHANGNÁL

Andrássy: Vajjon nem keltek már senkinek, vagy mégis enyém lesz Magyaróvár?

A visszhang: ... Magyar, óh, vár!

A BENCZUR-TÁRSASAGBÓL

Egy kis párbeszéd a Fészek művészklubban:

— A legtöbb festőt csak a halála után becsülik meg.

— Igen, mert akkor már nem csinál rossz képeket.

ANDRÁSSY GYULA gróf HELYBEN

Csodáljuk, hogy Excellenciád, aki olyan ügyesen szokta keverni a kártyát, a FELSŐVEL sem tudott bevágni.

NEMZETI BAKK-KLUB

Dr. ECKHARDT ÜGYVÉD LESZ

— Olvastad? Eckhardt Tibor olyan filozemita lett, hogy megrövidíti magát.

— Honnan veszed ezt a bolondságot?

— Hát kérek szépen: eddig fajvédő volt, most már csak védő lesz.

PANIK A PETŐFISTAK KÖZT

A Petőfi-Társaság értékesebb elemei Hegedüs Lórántot szeretnék az elnöki székbe ültetni. Érthető. Így legalább a sok ósdi lantos között egy jó Hegedüs is lesz.